

1744.

1. Barkhellerus, Gult. Christ. : De commodo ac periculo
praedii venditi ante resignationem judicalem.
2. Crellius, Christoph. Ludov. : De jure infantium.
3. Crellius, Christoph. Ludov. : Homicidium alius tolli
potest etiam cum damno occurrentis . . . dispu-
tando evincit.
4. Hanaceus, Christianus : Ord. juridici . . . Decanus .
Lectori Generali s. l. p. (et Disputationem Joannis
Jacob. Boemeri iuncta)
5. Hedlerus, Jo. Christianus : Non foeminae ab universita-
tibus juris licentiam quam habent non mercantibus.
~~5^a Boemerus, Joh. Valerianus : De privilegio mercatorum. Gehört nach Feni 1667.~~
6. Hedlerus, Joanne Christianus : De origine cambio-
rum.
7. Hopmannus, Cordus Gottlob : De obligatione christia-
norum ad observationem legum divinarum de
incesto fugiendo Rp. II.

8. Leyser, Augustinus, a. : De relegatis
9. Leyser, Augustinus, a. : De fuga militum
10. Leyser, Augustinus, a. : De poenis clericorum
11. ²Mencke, Leonardus Ludovicus : De reprobationis in iudicium
^{non} prescriptione
 10° Reinhard
12. Rivinus, Andreas Florens : Ord. jus . . . Decanus :
 Ceteri benedicti : (ad reprobationem inang. Franci
 Guatheri Scheldi inuitas)
13. Rivinus, Andreas Florens : Ord. jus . . . Decanus : Ceteri
 benedicti s. (ad reprobationem inang. Aug. J. J. J. J.
 Lichtner inuitas)
14. Rivinus, Andreas Florens : Retractum legale
 in locutione locum non habet . . . et dissert.
15. Rivinus, Andreas Florens : De verborum significatione
 atque usu distinctionis rerum ⁴generosum ⁵sententiarum
 allodialium et mobilium
16. Vater, Abrahamus : Ord. med. . . Decanus . . .
 cornu cervi monstrorum a Fimbris arboris fagi, cui
 adherent, receptum.

1745

1. Burmann, Georgius Frider: Programma Geometricis algebrae
Graeci demonstrationem exhibitus.
2. Bordinellus, Geth. Christianus: Ord. juridici. . . Pro De-
cano: Lectori honorato s. p. d. (ad disputationem in
juralem Guntidm: Friderici ~~von~~ Kraeberi scriptam)
3. Bordinellus, Geth. Christianus, Ord. juridici. . . Pro Decano.
Lectori honorato s. p. d. (ad disputationem inaugura-
lem Joannis Christiani Zorn scriptam)
- 4as Bordinellum, Geth. Christianum: De Rosenzambus de Form
mense me citra processum denunciationis Ruge-
Præcepto dictum. 2 tract.
5. Bordinellus, Gethartus Christianus: Nepos patris
cavalatione literatus
6. Hassaccius, Christianus: De vasallo proinde in causa
Jominii: Directi dubia.
7. Hassen, Martinus: De poenis occulte suntis

8. Leyer, Angelinus, a: . . . Consiliarius et: . . . Collegio
zmm, quae Vitebergae, iam dicunt ac respondent praeser-
ordinarius: Lecturis salubres (ad Reipublicam unam Georgi-

~~10. Leyer, Angelinus, a: De iactu fortium.~~
10. Leyer, Angelinus, a: De iactu fortium.

10. Leyer, Angelinus, a: De iactu fortium.

9. Leyer, Angelinus, a: De possessione tormentorum.

11. Leyer, Angelinus, a: De fisco.

11. Leyer, Angelinus, a: De fisco.

12. Petri, Gottlieb Samuel: De vera medicina et falsilaguia

diffidentia

15. Ritter, Franciscus Daniel: Historiam praefecturae praetori-
zianae ab origine dignitatis ad Constantinum M. recen-
sens. . . . philosophiae styque artis poeticae con-

ditatio s. p. v.

14. Rivinus, Andreas Florens: De remedio legis ult. Civ.

de fideicommissis et conuentionibus.

15. Rivinus, Andreas Florens: De jure faciei in foro
Civili.

16. Rivinus, Andreas Florens: De immunitate forensium ab onere
reprimendi auctoritate ecclesiastica.

17. Werner, Franciscus Ludovicus: De calyridianorum secta.

20

3

1743

3

ORDINIS IVRIDICI

IN

ACADEMIA VITEMBERGENSI

H. T.

PRO-DECANVS

GEBH. CHRISTIANVS

BASTINELLER

ICTVS

SACRAE REGIAE MAIEST. POLON. AC
PRINC. ELECT. SAXON. A CONSILII AVLAE
CODICIS PROFESSOR PVBLICVS CVRIAE
PROVINCIALIS SENATVS ECCLESIASTICI
ET SCABINATVS ASSESSOR
ATQVE ORDINIS SVI
SENIOR

LECTORI BENEVOLO

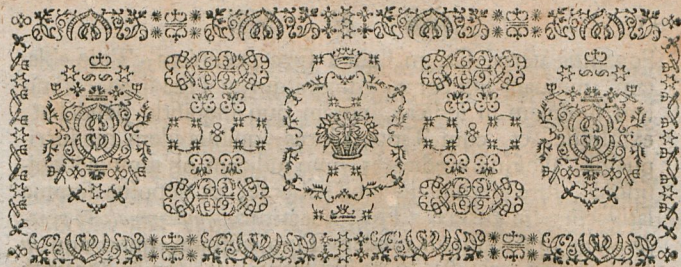
Conhorentiae s. p. d. ex materia de furth.

onstat, alienos nummos, contra uoluntatem
domini creditos, non fieri accipientis. Quid
ergo? uindicari queunt hi nummi, si apud
accipientem debitorem extant: si uero is
dolo malo desit possidere, ad exhibendum
agitur: sin consumti sine dolo malo, domi-
nus illos condicere potest, *l. 11. §. 2. π. de reb.*

cred. Toties enim condictio datur, quoties ex ea causa
numerati sunt nummi, ex qua actio esse potuisset, si domi-
nium ad accipientem transuisset, *l. 14. π. cod.* Sic in primis
fur surreptos nummos, quos credendi animo dedit, acci-
pientis non facit, sed adhuc extantes dominus, aliusue fur-
tum passus, uindicat, eique ob mala fide consumtos, utpote
qui pro integris habentur, actio ad exhibendum conceditur:
sin bona fide consumti, mutuum conciliatur, indeque do-
mino aduersus accipientem nascitur condictio, *l. 13. pr. π. cod.*

Ponamus uero, Caium, qui a fure pecuniam, Titio ablatam, mutuam acceperat, admonitum, uel sua sponte, similem summam in iudicio, eorum quo inquisitio pendeat, exsoluisse, et, cum Titio, plures, quibus idem fur surreptuerat, aliosque creditores, imo iudicem ob sumtus inquisitionis, fure parum uel nihil habente, ex deposita summa satisfactionem petere. Hinc quaeritur, *quisnam alteri praefertendus sit?* Videtur quidem Titio obstare, quod non in specie eadem pecunia, quae ipsi amota, sed similis duntaxat summa in genere, ut, sumto mutuo, fieri solet, a Caio restituta fuerit, neque alia furis, huiusue debitoris, pecunia in locum ablatæ ita succedat, ut Titio dominium illius acquiratur, et hic rei uindicatione experiri queat; condictio autem inter actiones personales referatur, et nullam tribuat praerogatiuam. At enim uero hoc in casu non est dubium, quin Titius sibi surreptam, Caioque creditam, sed nondum exsolutam ac depositam, pecuniam ab eo condicere potuerit. Ergo etiam ipsi haec condictio salua esse debet, quamuis Caius uoluntaria exsolutione et depositione Titium praecauerit, siquidem Leges haud permittunt, ut alteri, infcio atque inuito, per alterius factum iniqua et durior conditio inferatur, *l. 74. π. de Reg. Iur.* Cum igitur manifestum sit, Caium creditam sibi a fure pecuniam hac mente, ut instante Titii actione, mutuique obligatione, liberetur, deposuisse, nec furem, eiusque creditores, ullum in eandem, multoque minus aliud potius ius habere: res ipsa loquitur, solum ad Titium hanc pecuniam pertinere, eumque illam *Iure quasi separationis* petere posse. Sumtus tamen, in recuperationem huius modi pecuniae facti, quatenus a Caio non sufferuntur, a Titio sunt refundendi, et Iudex, donec praestiti, retentionis Iure uti non prohibetur. Conf. CONST. CRIM. *Art. CCVII. et CCVIII.* Scabinatus
Vitem-

Vitembergensis, M. Nou. anno MDCCXLI. a Praetoriō
Dresdenſi, denen Stadt: Gerichten zu Dresden, de hac
re conſultus, reſormata priori ſententia, pronunciauit ſe-
quentem: Nunmehr aus denen Acten ſoviel zu beſinden,
daß die von der Inquiſitin Johann Adam S. geſtohlne,
ſodann aber N. N. geliehene 53. Thlr. nur allein iſtgedach-
tem S., weil er ſolche bey dem Debitore zu condiciren be-
ſugt geweſen, und ihm, daß ſelbige auf des Iudicii bloße
Requiſition, ohne daß er deſhalb eine ordentliche Klage
anſtellen dürffen, wieder bezahlet und ins gerichtliche De-
poſicum geliefert worden, zum Schaden und Nachtheil
nicht erreichen kan, jedoch nach Abzug derer auf die Wie-
dererlangung beſagter Gelder verwandten Unkoſten, als
welche er, nach vorgehender abſonderlichen Liquidation
und richterlichen Ermäßigung, zu erſtatten verbunden,
billig zu überlaſſen. *Diuera ratio eſt, ſi ſur ſurreptos num-
mos, credendi, pignorandi, commodandi, deponendi, etc. animo
nemini dedit, ſed ita conſumſit, ut nuſquam appareant, et
neſciatur, quiſtam illos a ſure acceperit, adeoque neceſſe
ſit, ut conditio contra ipſum ſurem inſtituatur. Quo in
caſu ille, qui ſurtum paſſus eſt, ſi cum aliis furis creditoribus
in perſequendo eo, quod ipſis debetur, concurrit, hy-
pothecariis omnino poſtponitur, et iure communi in quarta,
iure autem Saxonico Electorali in ultima claſſe, colloca-
tur. Idem dicendum eſt de iſto, pro cuius nummis ablatis fur
ſibi rem aliquam comparauit, quoniam trita regula: *Res
ſuccedit in locum pretii, et pretium in locum rei*; in ſingulari
cauſa furti officium ſuum perdit, l. 48. §. ult. π. de furtis, l. 6.
C. de rei vindic. l. 8. C. Si quis alteri etc. Quando uero furi,
pretio rerum furtiuarum ad certam uſque ſummam reſti-
tuto, poena laquei remittenda eſt, alia occurrit quaestio,
eaeque magis ardua et maioris momenti; Num ſcilicet hoc*

quantum ex bonis furis, quae ad singula eius debita exstinguenda non sufficiunt, prae omnibus aliis, etiam privilegiatis, creditis numerandum? In mentem quidem ueniunt prouerbia: Ne morte facito digna, si uis uiuere: Et peccare nefas, aut pretium est mori. Nec dissimulo, de aiente sententia conscriptis in Legibus, quantum recordor, nihil expresse constitutum reperiri. Reperitur tamen, quod Principes Legislatores, ignoscendum, censuerunt, ei, qui sanguinem suum qualiter qualiter redemptum uoluit, ideoque decreuerunt, nec nocere ei, qui in capitali crimine, quod poenam mortis continet, aduersarium corruptit, *l. i. π. de bon. eor. qui ante sentent.* Deinde liquet, illud, quod sub mortis poena debetur, et cuius solutio uitam hominis inaeestimabilem conseruat, omnes alias debendi causas longe multumque superare, ullaque grauiorem et potiore non posse excogitari. Porro Ius diuinum nos praeepto instruit salutari: omnes homines aequae diligendos esse, sed, cum omnibus prodesse non possimus, his potissimum consulendum esse, qui pro locorum et temporum, uel quarumlibet rerum opportunitatibus, constrictis nobis, quasi quadam sorte, iunguntur. Denique ratio * Legis anima eius est, et ubi haec quadrat, de mente et uoluntate Legislatoris non dubitandum. Accedit, quod expressa nocent, non expressa non nocent, *l. 195. π. de Reg. Iur.* et rapienda, uel capienda, est occasio, quae benignius praebet responsum *l. 168. pr. π. eod.* Atque in omnibus quidem, maxime tamen in iure, aequitas spectari debet *l. 90. π. eod.* Haec enim est legis scriptae aequamentum, uel non scriptae supplementum, qua nihil gratius Iurisconsulto, *l. 57. C. de episcop.* Idcirco aequitatis maiorem, quam stricti iuris, rationem habere

* Hi secundum GEORG. BEYERVM *Delinear. Iur. Crimin. ad Art. CLVII-CLXII. posit. 10.* infelices praedicantur, qui, ratione eiurata, non secus, ac seruum pecus, uerbis semper Legum expressis regi uolunt.

here oportet, eaque a iudice potissimum sequenda est, et pro iis, quae rem circumstant, facto accommodanda, l. s. C. de iudiciis. Ex his igitur argumentis, ut plura, breuitatis causa, taceam, non inepte colligieur, aientem sententiam in iure et aequitate satis superque fundatam esse. Neque ei adstipulari erubesco. Memini etiam, hoc saepius modo iudicatum fuisse. Huc pertinet sententia, a Scabinatu Vircem-burgensi ad requisitionem Praefecti Vicarii Annaburgensis M. Ian. MDCC XLIV. conscripta, quam, praesentis materiae illustrandae gratia, subiungere libet: Daß Inquiste N. N. wenn er w. wegen seiner begangenen und gestandenen Deuben, auch Diebes-Partierererey, und des davon ge-habten Genusses, mit dem Strange vom Leben zum To-de zu bestraffen, er könnte denn die auf ihn kommende Helffte des auf 80. Thaler hoch beschwornen Precii derer R. und M. gestohlenen 4. Pferde, nebst denen 4. Groschen vor B. Zaum, in so weit, daß dasjenige, was an denen 40. Thalern 4. Groschen fehlet, sich nicht über 12. Thaler 12. Groschen belausse, binnen Sächsischer Frist ihnen erse- gen, oder auch den Erlaß, und zwar wenigstens dergestalt, daß das auf die 40. Thaler 4. Groschen restirende Quan- tum gleichfalls nicht über 12. Thaler 12. Groschen betrage, in ebenmäßiger Frist annoch beybringen, etc. Und sind die gesamte Unkosten, nebst denen fol. - - angegebenen Rügen-Straffen, Gerichts-Gebühren, und Verlaß, aus des Inquisten Vermögen dermaßen, daß ersüßl. R. M. und B. wegen obgedachter 40. Thaler 4. Gr., bey unterblei-bender Remission, wenigstens bis auf 12. Thaler 12. Gro- schen zu befriedigen, hernach aber die fol. - - liquidirte Straff-Gelder denen Gerichten zu R. zu vergnügen, und die andere Expensen vom Ueberreste pro rata abzustatten, einzubringen. Affinis incidit quaestio, an *damnum, occasione furti*

furti datum, furti in ualorem rei furtiuæ, cui suspendii, uel alia mortis, poena constituta, ita imputandum, ut, hoc addito, sicque completa summa, Lege definita, fur ultimo supplicio puniendus sit?
Aientes quidem ad Ordinationem Criminalem *Art. CLX.* uerb. **Mehr soll erlassen werden etc. wie schädlich dem Beschädigten der Diebstahl seyn mag; prouocant.** Sed haec uerba iure ac merito restricte de damno solum *intrinsico*, quod ex ipso furto, id est, uera pecuniae, aliusue rei, ablatæ aestimatione, nullo affectionis pretio attento, infertur, et *directo* datum est: non uero de damno aliquo, quod, praeter hanc aestimationem, extra rem, lucrificandi causa contractatam, mediate, uel immediate, posthinc secutum, siue occasione furti factum est, et *extrinsecum* uocatur, intelliguntur. Nunquam enim crescit ex postfacto praeteriti delicti aestimatio, *l. 138. §. 1. π. de Reg. Iur.* Nec multiplicatur, aut noua nascitur actio furti ob id, in quod creuit postea res surrepta, *l. 9. pr. de furtis.* In poenalibus etiam causis benignius interpretandum est, *l. 155. §. 2. π. de Reg. Iur.* atque odia, et poenas, restringi, fauores autem ampliari, conuenit *cap. 15. et 49. de Reg. Iur. in 6to.* Facile quidem largior, quod ad interessè priuatum attinet, furtum passos, ut sibi ex furis bonis de damno hoc *extrinsecò* satis fiat, petere possè. Illud tamen, quatenus publice interest, nempe ad effectum irrogandæ mortis poenæ, in uerum rei, furtim ablatæ, ualorem referri, saluo aliorum iudicio, nefas, et a mente ac uoluntate Legislatoris prorsus alienum existimo. Consentit *Nob. Dn. de BERGER. Elect. Iurisspr. Crim. pag. 42. n. 2. lit. β. et Oecon. Iur. L. III. Tit. IX. §. VII. not. 1. lit. β.* ac priore loco, Collegium Facultatis Vitembergensis in hanc sententiam M. Dec. 1695. respondisse, testatur. Certe in *Constit. Elect. Saxon. XXXII. P. IV. et Mandato Regio-Electorali Saxon. d. d. Julii 1719., wegen geschwinder Erequi*

*E*requiring dederit Rāuber und Diebe, de damno hoc *ex-
vinsco*, poena suspendii luendo, nihil legitur. Atque in
Ordinatione Criminali *Art. CVI.* aestimatio damni, et poe-
nae constitutio, Iuris peritorum, qui consulendi, arbitrio
relinquitur. In re uero dubia, atque ambigua, humanio-
rem et benigniorem interpretationem sequi, non minus iu-
stus est, quam tutius, *l. 56. l. 192. §. 1. π. de R. l. l. 10. §. 1. π.
de Reb. dub. CARPZOVIVS Iurisprud. For. P. IV. C. 32. D. 2. 3.
et 4. et Pract. Rev. Crimin. P. II. Qu. 80. n. 58. et 59.* citata uer-
ba ORD. CRIM. *Art. CLX.* ita explicat, ut, in poena sus-
pendii infligenda, non lucri, ex re amota a fure percepti,
sed eius, quod ex furto perpetrato et consummato perci-
pere potuit, ratio habenda sit, adeoque ipsius rei, furto
subtracae, et damni eatenus dati, aestimatio consideranda.
Eandem explanationem, teste B. HORNIO *Class. XV. N. V.
pag. 1026. b.*, Facultas Iuridica Vitembergensis M. Febr.
M DCCVII. ratam habuit. Cuius etiam sententiae, ut mi-
rioris, esse me haud poenitet. Haec satis multa, uel plura
potius, quam necesse fuit. Venio iam ad Candidatum no-
strum, qui, in omnibus uitae partibus honestus atque inte-
ger, istas perinde, ac laudabiliter factum in studiis suis pro-
gressum, ita describere uoluit:

*E*go, IOANNES CHRISTIANVS ZORN, in hac lucem edi-
tus sum Halae Idibus Maii anno renouatae salutis MDCCCX.
patre FRIDERICO ZORN, ciue quondam Hallensi, nunc pie
defuncto: matre uero ANNA ROSINA GOLZIA, honesti ciuis
Hallensis filia unica, pariter iam pie demortua. Optimi uero pa-
rentes, dum uiuerent, ualde solliciti fuerunt, ut animus meus, in-
eunte aetate, tam fundamentis pietatis, quam bonarum artium
literis, imbueretur, eoque consilio non solum in scholis publicis,
b
uerum

uerum etiam maxime in priuatis cuiusdam Theologiae Candidati,
 RAUSCHII, Transsylvani, studiis humanioribus solerter ac pro-
 uide me impertiendum curarunt. Quo facto, ad altiora studia
 prosequenda, nomen FRIDERICIANAE dedi, atque in Cuiusmodi
 academicorum numerum sum relatus. Postis itaque in illa Mu-
 sarum sede genuinis Philosophiae fundamentis, animum ad stu-
 dium Iuris, tam publici, quam priuari, adplicui. Namque in
 enucleandis Elementis legitimae scientiae auscultauit Virum Ce-
 leberrimum, FLEISCHERVM, Consiliarium aulicum et Profes-
 sorem Iuris Ordinarium, Eiusque Institutiones Iuris Naturae et
 Gentium coniunxi. Deinde ad Constitutionem Criminalem
 Imp. Caroli V., interprete B. Cancellario A LYDEWIG, aggres-
 sus sum, et, eodem duce, Historiam S. R. I. mihi familiarem red-
 didi, qua omnino cavere non possumus in recte intelligenda Iuris
 prudentia publica et feudali. Hisce igitur pertractatis, lauda-
 tum FLEISCHERVM in Iure publico et feudali; in Iure uero
 ecclesiastico Illustrum IVSTVM HENNINGIVM BOEHME-
 RVM, duces habui. Cuius posterioris scholis publicis, cum illas
 eodem tempore in SAMVELIS A PVEENDORFF tractatum de
 habitu relig. christ. ad uit. ciu. aperiret, frequens quoque ad-
 fui. Quem itidem in Iure priuato, et quidem Introduct. ad Ius
 Digest. et tractatum de Actionibus, nec minus publice LVDO-
 VICI processum cambialem, et BRUNNEMANNI tractatum de
 Processu concurs. creditor. interpretantem, sedulo sum securus.
 Porro pari ardore discendi B. IO. GOTTL. HEINECCII do-
 ctrina usus sum in eiusdem Historia Iuris aequae, ac explicandis
 antiquitatibus Romanis, ad Institutiones Imperat. conscriptis.
 Sine his enim subsidiis Leges Romanae obscurae latent, nec cog-
 nitio nostra limpidiore redditur, quam ex historia. Id quod iam Ci-
 cero bene perspexit, historiam adpellando dextrum oculum. At-
 que deinceps Viri Illustris, SIMONIS PETRI GASSERI, Con-
 siliarii

filii inimici, praeelectionibus, quibus LYDOVICI processum
ciuilem et criminalem, ut et Oeconomico-Cameralia, se-
cundum librum, a se editum, exposuit, interesse plane non dubi-
taui. In arte Heraldica, praeeunte Celeberrimo SCHMEITZ-
LIO, Consiliario aulico, in libello, cui titulus: *Einleitung zu
der Wappen-Lehre*; uersari admodum uolupte erat. Deni-
que Ienae aliquandiu commoratus sum, ibidemque Viros, fama
Clarissimos, ENGAVIVM, processum criminalem traden-
tem, nec non SCHAUMBVRGIUM in processum ciuilem,
et BOEHMERI Ius Digestorum, indefessus audiri. Quibus
peractis, in patriam reuersus, praxi forensi me tradere con-
stitueram, quod, teste Cicerone, usus et exercitatio omne fert
punctum, nec scholae, sed usui fori, discimus. Vnde nullo non
tempore theoriam Iuris cum us, quae in actibus rerum obti-
nent, coniunxi. Quem in finem Virum Consulcissimum D. IO-
FRID. SEYFARTH, Aduocatum ordinarium Hallensem diser-
tissimum facundissimumque, in Collegio practico-elaborato-
rio B. GRIBNERI principia proc. iud. explicantem, adii.
Cuius aedes postmodum per biennium, et quod excurrit, in-
habitaui, ut eo facilius ad abdita praxeos, uti uocare con-
sueuerat, admitterer. A quo tritura forensi plenius institu-
tus sum, mihiq; occasio nata est, tempus non solum in
actis legendis collocandi, sed et ipsis rerum argumentis manus
admouendi, operamque Deductionibus consciendis sub eiusdem
auspiciis nauaui. Reliquum tempus Musis litauī meis.

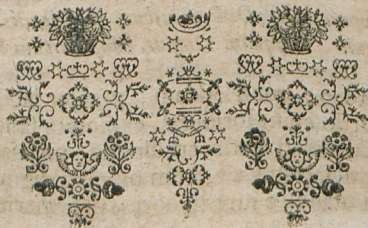
Nihil habeo, quod addam, praeter laudis et uirtutis
elogium. Ordo enim Iuridicus, explorata satis, cognitaque
et probata Candidati nostri eruditione, peritia ac doctrina,
qua maxime delectatus est, eum omnino dignum iudicauit,
cui summi in utroque iure honores, pro merito suo, confe-
rantur.

rantur. Prohibet igitur Candidatus noster proxime futuro die Iouis, ac disputationem suam inauguralem, *de potestate iudicis inferioris circa adpellationes*, Praefide Viro Illustri, AVGVSTINO A LEYSER, Dynastae in Nudersdorff etc. Potentissimo Poloniae Regi et Principi Electori Saxoni a Consiliis Aulae ac Iustitiae, Consistorii Ecclesiastici Directore, Curiae Provincialis et Scabinarus Assessor primario, atque Ordinis Iuridici Ordinatio longe meritissimo, in Auditorio maiore, horis ante et post meridiem consuetis, defendet. Cui actui solemniter ut Pro-Rector Academiae Magnus, Patres, Proceres, Civesque academici, et omnes liberalium artium Cultores ac Fautores, interesse, suaeque honorifica praesentia decus et ornamentum conciliare ne grauentur, Ordinis nostri, et Candidati, meoque nomine, qua par est, observantia et humanitate oro et obtestor. Quod reliquum est, mutua quaevis studia et officia polliceor gratissima, atque entar, ne singularis huius fauoris ac benevolentiae memoriam ulla unquam dealeat obliuio. P. P. Dominica post natiuitatem Christi
A. R. S. CIO IDCC XLV.

VITEMBERGAE. EX OFFICINA SCHLÖMACHIANA

Wittenberg, Diss., 1744-45

ULB Halle 3
005 310 547

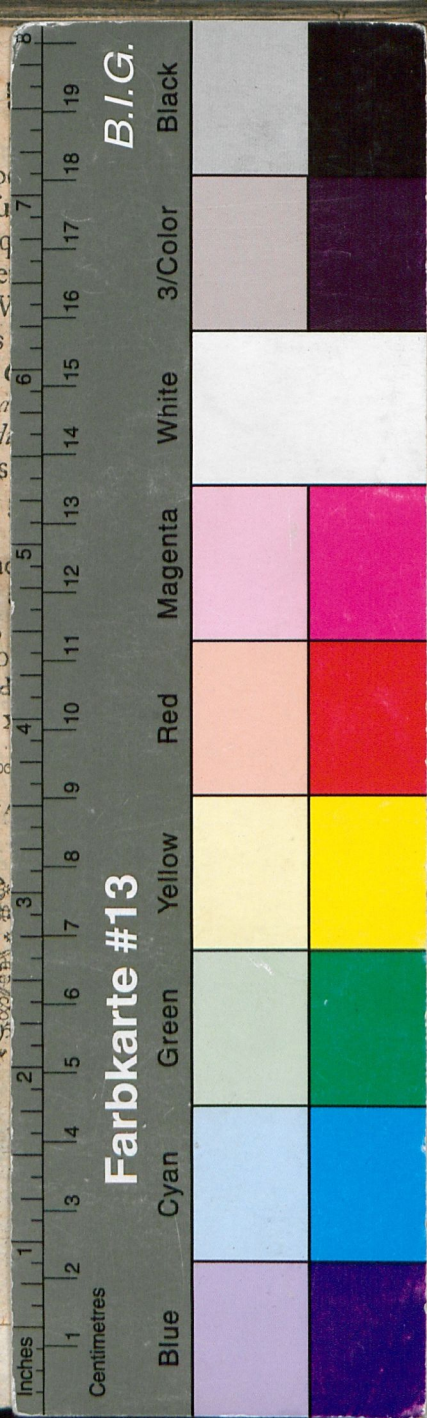
1078

ORDINIS IVRIDICI ²⁰ ~~3~~
IN ¹⁷⁴³ ³
ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T.
PRO-DECANVS
GEBH. CHRISTIANVS
BASTINELLER
ICTVS

SACRAE REGIAE MAIEST. POLON. AC
PRINC. ELECT. SAXON. A CONSILII AVLAE
CODICIS PROFESSOR PVBLICVS CVRIAE
PROVINCIALIS SENATVS ECCLESIASTICI
ET SCABINATVS ASSESSOR
ATQVE ORDINIS SVI
SENIOR

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.
Conversariae ex materia de furis.